

Högsta förvaltningsdomstolen
Box 2293
103 17 Stockholm

HÖGSTA FÖRVALTNINGS-
DOMSTOLEN
Bered Enhet 4

INKOM: 2020-09-04
MÅLNR: 3988-20
AKTBIL: 16

Komplettering av överklagande i mål 3988-20, Bered enhet 4

Klagande

Cadilla Fastigheter AB (org. nr. 556437-9518)

Ombud

Cecilia Strandberg, skattejurist, BDO Göteborg KB, Box 31094, 400 32 Göteborg

Motpart

Skatteverket

Cadilla Fastigheter AB (härefter Bolaget) har tidigare överklagat kammarrättens dom från den 16 juni 2020 och yrkat att Högsta förvaltningsdomstolen meddelar prövningstillstånd. Bolaget kompletterar här överklagandet.

Skäl för prövningstillstånd

Det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att prövningstillstånd meddelas.

Det finns ett stort behov av att klargöra omfattningen av regeln om avdragsförbudet i 8 kap. 9 § första stycket 1 mervärdesskattelagen (1994:200), ML.

Regeln har kommit att tillämpas som en schablonregel med ett mycket brett tillämpningsområde och i Bolagets fall i samband med förvärv avseende lös egendom. Tillämpningen är felaktig och stämmer inte överens med gällande rätt. I förarbetena till regeln anges inte att förbudet även omfattar lös egendom och regeln har i rättstillämpningen i flera fall inte heller ansetts applicerbar vid uthyrning av lös egendom (se Skatterättsnämndens förhandsbesked den 25 april 2003 och dom från Förvaltningsrätten i Göteborg den 2 juli 2015, mål nr 2956-14 m.fl.). Högsta Förvaltningsdomstolen har även i HFD 2019 ref 50 klargjort att regeln inte har ett så brett tillämpningsområde som exempelvis tillämpats i kammarrätt.

Vad gäller att klargöra omfattningen av avdragsförbudet, dvs gränsdragningen mot när avdragsförbudet inte kan anses gälla, vill Bolaget även peka på att uthyrning av lös egendom till bostadsföretag, som sker i stor omfattning av allt från gräsklippare till vitvaror, i praxis inte har ansetts omfattas av avdragsförbudet. Enligt bolaget skulle ett avdragsförbud enligt kammarrättens dom från den 16 juni 2020 stå i strid mot denna praxis.

Det finns vidare ett behov av att klargöra om regeln är förenlig med EU-rätten. Regeln är ett undantag från EU-rättens grundläggande princip om rätt till avdrag för ingående skatt för utgifter som är hänförliga till skattepliktig uthyrning. För att Sverige ska få tillämpa undantaget måste detta vara tillräckligt precist och får inte heller utvidgas i förhållande till vad som gällde vid Sverige inträde i EU. Så som nämnts har regeln kommit att tillämpas som en schablonregel med mycket brett tillämpningsområde. Detta trots att lagstiftaren i flera fall uttalat att schablonregeln inte har ett så stort tillämpningsområde och således får anses

vara oprecist. Regeln får även anses ha utvidgats från den tillämpningen som gällde vid tiden för Sveriges inträde i EU.

Bolaget kan konstatera att upplåtelse av modulbaserade lokaler numer är vanligt förekommande, t.ex. vad gäller skolor, vårdsektor, evakueringsboende och kontor. Nämda lokaler har i allt väsentligt samma grundfunktion tillika konstruktion oberoende av verksamhetsföremålet. Nämda förhållande innebär att rättsfrågan berör ett stort antal producenter, uthyrare och hyresgäster. Notera att uthyrning kan ske i flera led samt att producent och uthyrare ibland är samma bolag, t.ex. Cramo-koncernen, vilket skapar särskilda tillämpningsproblem.

Sammantaget behöver det klargöras i praxis om 8 kap. 9 § första stycket 1 ML även omfattar lös egendom samt om regeln är förenlig med EU-rätten.

Grunder

Skatteverket beslutade den 27 april 2017 att inte medge Bolaget avdrag för ingående mervärdesskatt för inköp av bostadsmoduler. Både förvaltningsrätten och kammarrätten har avslagit Bolagets överklaganden. Som skäl anges i huvudsak att förvärvet avser stadigvarande bostad och omfattas av regeln om avdragsförbud i 8 kap. 9 § första stycket 1 ML.

Bolaget åberopar vad som tidigare anförts i processen hos Skatteverket och i underinstanserna. Härutöver kompletterar Bolaget med följande.

Bolaget har i tidigare yttranden redogjort för att det inte finns skäl att tillämpa 8 kap. 9 § första stycket 1 ML i samband med att uthyrning sker av lös egendom.

HFD har i HFD 2019 ref 50 konstaterat att det förhållande att den el som en solcellsanläggning producerar till viss del används i byggnader som utgör stadigvarande bostäder inte att anläggningen som sådan kan anses vara en del av stadigvarande bostad. I avgörandet konstaterade HFD att det därmed förelåg avdragsrätt för moms i den utsträckning som anläggningen användes i en verksamhet som medför skattskyldighet.

Det kan konstateras att Bolaget inte är den part som nyttjat de förvärvade modulerna för stadigvarande bostad. Detta har istället skett av den part som i sin tur hyrt modulerna av Bolaget. Det är i ett sådant fall felaktigt att neka Bolaget avdrag för ingående skatt när dessa faktiskt används i skattepliktig verksamhet. I likhet med ovan nämnda rättsfall kan Bolagets uthyrning av moduler, som av hyrestagaren används som stadigvarande bostad, inte medföra att Bolaget nekas avdragsrätt för moms till den del modulerna används i skattepliktig verksamhet. En sådan tolkning medför att hyrestagaren tvingas betala en dold moms som omfattar både Bolagets förvärv av moduler samt bolagets uthyrning av dessa. En sådan effekt har inte varit lagstiftarens avsikt.

Att neka Bolaget rätt till avdrag för ingående skatt strider även mot principen om likabehandling och konkurrensneutralitet. För det fall ett företag mot ersättning hade fått i uppdrag att bygga moduler åt den part som sedan använder dessa för stadigvarande bostad hade det byggande företaget ansetts tillhandahålla momspliktiga tjänster och även haft avdragsrätt för skatt på kostnader för exempelvis inhyrd personal och material. I Bolagets fall uppstår istället situationen att ingående skatt ska hanteras som en kostnad i Bolaget.

Bolaget har i tidigare yttranden även angett skäl för att 8 kap. 9 § första stycket 1 ML inte är förenligt med EU-rätten. Sammantaget är regeln inte tillräckligt precis för att Sverige ska få behålla det undantag från avdragsrätt som sker med stöd av artikel 176 i EU:s mervärdesskattedirektiv.

Göteborg den 4 september 2020

Cecilia Strandberg, Skattejurist och ombud enligt fullmakt